

Ple del Parlament

Dossier per a la sessió núm. 84

Convocada per al dia 16 de juliol de 2010

Ordre del dia

1. Debat general sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. Tram. 255-00009/08. President de la Generalitat. Substanciació.

1 | DEBAT I VOTACIÓ

Debat general sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut

Tram. 255-00009/08

Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris

Reg. 73378, 73381, 73382, 73385 / Admissió

a tràmit: Mesa del Parlament, 16.07.2010

Propostes de resolució presentades pel
Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana
de Catalunya (reg. 73378)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra d'acord amb allò que preveu l'article 133.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al Debat general sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut (tram. 255-00009/08).

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2010

Anna Simó i Castelló
Portaveu GP Esquerra

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL SOBRE L'ESTATUT D'AUTONOMIA I PER LA INDEPENDÈNCIA NACIONAL

La sentència emesa pel Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya el 28 de juny de 2010 suposa una retallada molt significativa d'aspectes fonamentals d'aquesta norma jurídica ratificada en referèndum per la ciutadania el 18 de juny de 2006. La declaració d'inconstitucionalitat de la totalitat o part de catorze articles i la restricció interpretativa sobre vint-i-sis més modifica en els aspectes fonamentals l'Estatut que la ciutadania de Catalunya va aprovar.

El 30 de setembre de 2005 el Parlament de Catalunya va aprovar una proposta d'Estatut d'autonomia que definia Catalunya com a nació en el seu articulat, establia una carta de drets i deures, garantia la bilateralitat de les institucions catalanes amb les de l'Estat, codificava les competències de la Generalitat i n'ampliava el seu abast, instaurava un sistema de finançament just d'acord amb les aportacions de Catalunya a la hisenda del conjunt de l'Estat, permetia la participació i presència de la Generalitat en els organismes de l'Estat i davant la Unió Europea i establia una descentralització del poder judicial. La tramitació posterior a les Corts Generals va comportar una alteració important del text aprovat al Parlament, amb una retallada significativa que diluïa els objectius de la proposta catalana. La ciutadania de Catalunya, malgrat tot, va ratificar en referèndum l'Estatut aprovat a les Corts Generals, i des d'aquell moment, el Parlament de Catalunya ha treballat pel seu desplegament i defensa.

Quatre anys més tard de la ratificació de l'Estatut per part de la ciutadania de Catalunya, la sentència del Tribunal Constitucional declara la incompatibilitat de la voluntat expressada pel poble de Catalunya amb la Constitució. Ataca la base del nou marc de relacions entre Catalunya i Espanya que representava el nou es-

tatut. La sentència deixa per l'Estat la tutela efectiva de l'autonomia política de Catalunya, deixant clar en tots els casos que l'última instància és sempre l'àmbit estatal, qui té la darrera paraula, incloent-hi els àmbits exclusius de la Generalitat. Amb aquesta decisió, s'exclou la voluntat de ser i decidir del poble de Catalunya del marc jurídic i constitucional espanyol. La sentència no reconeix Catalunya com a nació a tots els efectes ni que el poble de Catalunya pugui decidir, el clam de centenars de milers de persones que ens vam manifestar a Barcelona el dia 10 de juliol.

Aquest fet situa el Parlament de Catalunya en la necessitat de defensar les decisions preses pel poble de Catalunya, de qui n'emana el poder i la representació polítiques, i obliga al conjunt d'institucions, societat i forces polítiques catalanes a plantejar un nou horitzó basat en el dret del poble de Catalunya a decidir lliurement el seu futur, sense cap altre límit que la seva voluntat expressada de forma lliure, democràtica i pacífica.

Per tot allò exposat anteriorment, el Grups Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

1. El Parlament de Catalunya manifesta el seu rebuig a la vulneració de la voluntat popular que suposa la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'autonomia, i considera que amb aquesta decisió les institucions de l'Estat han exclòs la voluntat expressada pel poble de Catalunya del marc constitucional espanyol. En conseqüència, acorda no acatar la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut.

2. El Parlament de Catalunya fa seu el clam de la ciutadania de Catalunya pels carrers de Barcelona el propassat 10 de juliol «Som una nació, nosaltres decidim» i constata que la llibertat i les aspiracions d'autogovern de Catalunya no tenen cabuda en el marc constitucional espanyol. El camí cap a l'autogovern en el marc de l'Estat espanyol ha arribat a la seva fi, i malgrat els avenços aconseguits en els darrers trenta anys d'autonomia, ara és el moment d'exercir el dret a l'autodeterminació.

3. El Parlament de Catalunya manifesta la seva voluntat d'iniciar un procés democràtic per tal que Catalunya assoleixi la seva independència nacional i es constitueixi en un estat independent, de dret, democràtic i social integrat a la Unió Europea, mitjançant la celebració d'un referèndum on aquest nou horitzó sigui sotmès a decisió lliure i voluntària del conjunt del poble de Catalunya. En aquest sentit, el Parlament acordarà i pactarà el procediment, convocatòria i règim d'aquest referèndum d'acord amb els estàndards internacionals.

Propostes de resolució presentades pel
Grup Parlamentari del Partit Popular de Ca-
talunya (reg. 73381)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maria Dolors Montserrat i Culleré, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 134 del Reglament del Parlament, en relació als articles 132 i 133 del Reglament esmentat, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut (N.T. 255-00009/08).

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2010

M. Dolors Montserrat i Culleré
Portaveu del G. P. del PPC

ANNEX: PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ ÚNICA

L'Estatut d'autonomia és la norma institucional bàsica que ha de regir la convivència dels catalans i catalanes de tot Catalunya, i regular les institucions d'autogovern, en el marc de la Constitució. En aquest sentit, creiem imprescindible que l'Estatut d'autonomia sigui fidel reflex de la realitat social, cultural i lingüística del nostre país, i que en conseqüència, ens doti de les eines i dels instruments essencials i útils per poder afrontar, junts com a col·lectivitat, els problemes que tenim plantejats com a societat i fer front als reptes de futur.

Ens trobem davant de múltiples problemes. Potser el més greu de tots és la galopant crisi econòmica que, si bé es cert que té caràcter global, està deixant seqüeles importants a la nostra economia, a la societat catalana i a les famílies que pateixen els seus envits. L'Estatut d'autonomia constitucional, no ha de veure's doncs com un problema ni ha de ser objecte constant de debat, sinó

que s'ha de veure com a una oportunitat de futur que ens permeti a tots, amb independència de connotacions ideològiques, procedències geogràfiques o condicions socials i personals, encarar un futur millor. En definitiva, que ens permeti millorar les nostres expectatives com a comunitat que creu en la convivència democràtica en el respecte a la diversitat.

En aquest context, el Parlament de Catalunya, que és la principal institució política de Catalunya i que representa aquesta pluralitat, en el marc indiscutible de l'Estat de Dret,

1. Acata i dóna compliment a la decisió adoptada pel Tribunal Constitucional en la seva sentència de 28 de juny de 2010, i expressa de forma unànime que acatarà en un futur les sentències que es pronunciiïn sobre els recursos pendents de resolució.

2. Insta el Govern de la Generalitat, en tant que poder públic de Catalunya, a adoptar les mesures necessàries per tal de fer efectiu el pronunciament de la sentència de 28 de juny de 2010, i garantir-ne, en el marc de l'Estat Democràtic i de Dret, el compliment íntegre dels seus mandats així com vetllar per tal que la resta de poders públics de Catalunya actuïn de conformitat amb l'ordenament jurídic vigent, en el marc de l'Estatut d'autonomia constitucional, que és el marc de convivència dels ciutadans espanyols i catalans.

3. Insta el Govern de la Generalitat que el conjunt de disposicions legals de desenvolupament del vigent Estatut d'Autonomia es faci consensuadament per totes les forces polítiques parlamentàries, en el marc de la sentència del Tribunal Constitucional.

4. Insta el Govern de la Generalitat a garantir que el present Estatut d'autonomia sigui la garantia de l'efectiu i eficaç autogovern de Catalunya i serveixi per implementar polítiques encaminades a la millora de les condicions de vida dels ciutadans i permeti generar els instruments més útils per fer front a la crisi econòmica i social que pateix Catalunya.

Propostes de resolució presentades pel
Grup Mixt (reg. 73382)

A LA MESA DEL PARLAMENTO DE CATALUÑA

Albert Rivera Díaz, portavoz del Grupo Parlamentario Mixto, Carmen de Rivera Pla, portavoz adjunto, pertenecientes a Ciutadans - Partido de la Ciudadanía y José Domingo Domingo, portavoz adjunto de dicho Grupo, de acuerdo con lo previsto por el artículo 133 del Reglamento de la Cámara, presentan la siguiente propuesta de resolución subsiguiente al Debate general sobre la sentencia del Tribunal Constitucional sobre el Estatuto (255-00009/08).

El Gobierno y el Parlamento de Cataluña han tenido conocimiento recientemente de la sentencia del Tribunal Constitucional recaída en el recurso de inconstitucionalidad presentado contra el Estatuto de Autonomía de Cataluña por el que se han declarado total o parcialmente inconstitucionales 15 artículos y han sido objeto de interpretación vinculante 27 artículos más.

El artículo 38 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional dispone que las sentencias recaídas en procedimientos de inconstitucionalidad tendrán el valor de cosa juzgada, vincularán a todos los poderes públicos y producirán efectos generales desde la fecha de su publicación en el *Boletín Oficial del Estado*.

El Parlamento de Cataluña y el Gobierno de la Generalitat han sido parte en el citado recurso y no pueden ignorar el contenido de dicha sentencia que viene a delimitar la constitucionalidad de la referida Ley Orgánica.

Por todo ello,

1. El Parlamento de Cataluña declara que acata, respeta y queda vinculado por el contenido de la sentencia del Tribunal Constitucional recaída en el recurso de inconstitucionalidad interpuesto contra la Ley Orgánica 6/2006, de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña.

2. El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a adecuar su actuación al contenido de la citada sentencia.

3. El parlamento insta al Gobierno a iniciar la revisión de todas aquellas leyes que queden afectadas por el contenido de la sentencia y, en concreto y sin ánimo exhaustivo, se procederá a la elaboración y presentación en el Parlamento de los proyectos de ley de reforma de las siguientes normas:

1. Ley 2/2009, de 12 de febrero, del Consell de Garanties Estatutàries.

2. Ley 12/2009, del 20 de julio, de educación.

3. Ley 24/2009, del 23 de diciembre, del Síndic de Greuges.

4. Ley 4/2010, del 17 de marzo, de consultas populares por vía de referéndum.

5. Ley 10/2010, del 7 de mayo, de acogida de las personas inmigradas y de las retornadas a Cataluña.

6. Ley 17/2010, del 3 de junio, de la lengua de signos catalana.

7. Ley del Código de consumo de Cataluña.

8. Ley del cine.

9. Ley del libro segundo del Código civil de Cataluña.

4. Asimismo, y en lo que hace referencia a los actuales Proyectos de ley en tramitación en el Parlamento de Cataluña, La Mesa de la Cámara abrirá un periodo de diez días para que los Grupos parlamentarios puedan presentar las enmiendas que consideren oportunas a los siguientes Proyectos de ley:

1. Proyecto de ley del aranés.

2. Proyecto de ley de veguerías.

Palau del Parlament, 16 de julio de 2010

Albert Rivera Díaz, portavoz GP Mixto (C's); Carmen de Rivera Pla, portavoz adjunto GP Mixto (C's); José Domingo Domingo, portavoz adjunto GP Mixto (C's)

Propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 73385)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els Grups Parlamentaris sotasignats, d'acord amb allò que es preveu a l'article 133.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, presenten la següent proposta de Resolució subsegüent al Debat general sobre la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut (N.T. 255-00009/08).

Palau del Parlament, 16 de juliol de 2010

Miquel Iceta
Portaveu
GP SOC - CpC

Dolors Camats
Portaveu
GP per ICV - EUiA

El Parlament de Catalunya, en mostra de disconformitat amb el contingut de la sentència del Tribunal Constitucional sobre el recurs presentat pel PP contra l'Estatut, tot respectant les institucions en que s'organitza l'Estat de dret, en reivindicació de l'Estatut acordat entre una delegació d'aquesta Cambra i les Comissions constitucionals del Congrés dels Diputats i el Senat, aprovat per majoria absoluta de les Corts Generals i aprovat en referèndum per una majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i per manifestar el compromís de les institucions catalanes de defensar-lo íntegrament i d'extreure'n tot el potencial d'autogovern que conté, ratifica solemnement el Preàmbul de la nostra Llei Fonamental:

«Catalunya s'ha anat fent en el decurs del temps amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures, que hi han trobat una terra d'acollida.

El poble de Catalunya ha mantingut al llarg dels segles una vocació constant d'autogovern, encarnada en institucions pròpies com la Generalitat –que fou creada el 1359 a les Corts de Cervera– i en un ordenament jurídic específic, aplegat, entre altres recopilacions de normes, en les Constitucions i altres drets de Catalunya. Després del 1714, han estat diversos els intents de recuperació de les institucions d'autogovern. En aquest itinerari històric constitueixen fites destacades, entre altres, la Mancomunitat del 1914, la recuperació de la Generalitat amb l'Estatut del 1932, el restabliment de la Generalitat el 1977 i l'Estatut del 1979, nascut amb la democràcia, la Constitució del 1978 i l'Estat de les autonomies.

La llibertat col·lectiva de Catalunya troba en les institucions de la Generalitat el nexa amb una història d'afirmació i respecte dels drets fonamentals i de les llibertats públiques de la persona i dels pobles; una història que les dones i els homes de Catalunya volen prosseguir amb la finalitat de fer possible la construcció d'una societat democràtica i avançada, de benestar i progrés, solidària amb el conjunt d'Espanya i incardinada a Europa.

El poble català continua proclamant avui com a valors superiors de la seva vida col·lectiva la llibertat, la justícia i la igualtat, i manifesta la seva voluntat d'avançar per una via de progrés que assegurí una qualitat de vida digna per a tots els que viuen i treballen a Catalunya.

Els poders públics estan al servei de l'interès general i dels drets de la ciutadania, amb respecte pel principi de la subsidiarietat.

És per tot això que, seguint l'esperit del preàmbul de l'Estatut del 1979, aquest Estatut assumeix que:

– Catalunya és un país ric en territoris i gents, una diversitat que la defineix i l'enriqueix des de fa segles i l'enforteix per als temps venidors.

– Catalunya és una comunitat de persones lliures per a persones lliures on cadascú pot viure i expressar identitats diverses, amb un decidit compromís comunitari basat en el respecte per la dignitat de cadascuna de les persones.

– L'aportació de tots els ciutadans i ciutadanes ha configurat una societat integradora, amb l'esforç com a valor i amb capacitat innovadora i emprenedora, uns valors que continuen impulsant-ne el progrés.

– L'autogovern de Catalunya es fonamenta en la Constitució, i també en els drets històrics del poble català, que, en el marc d'aquella, donen origen en aquest Estatut al reconeixement d'una posició singular de la Generalitat. Catalunya vol desenvolupar la seva personalitat política en el marc d'un Estat que reconeix i respecta la diversitat d'identitats dels pobles d'Espanya.

– La tradició cívica i associativa de Catalunya ha subratllat sempre la importància de la llengua i la cultura catalanes, dels drets i els deures, del saber, de la formació, de la cohesió social, del desenvolupament sostenible i de la igualtat de drets, i avui, especialment, de la igualtat entre dones i homes.

– Catalunya, per mitjà de l'Estat, participa en la construcció del projecte polític de la Unió Europea, els valors i els objectius de la qual comparteix.

– Catalunya, des de la seva tradició humanista, afirma el seu compromís amb tots els pobles per a construir un ordre mundial pacífic i just.

El Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària. La Constitució espanyola, en l'article segon, reconeix la realitat nacional de Catalunya com a nacionalitat.

En exercici del dret inalienable de Catalunya a l'autogovern, els parlamentaris catalans proposen, la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats acorda, les Corts Generals aproven i el poble de Catalunya ratifica aquest Estatut.»